บทที่ 6

พระราชบัญญัติการประมง

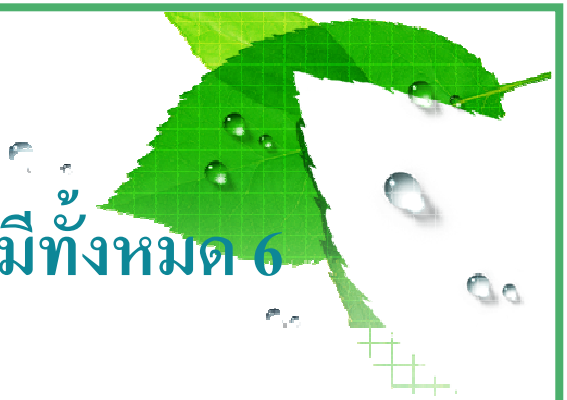

ปัจจุบันพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการประมงไทยมีทั้งหมด 6 พระราชบัญญัติคือ

1. พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490
2. พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2)พ.ศ.2496
3. พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3)พ.ศ.2528

4. พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482

5. พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481

6. พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

คำนิยามที่ควรรู้

- "สัตว์น้ำ หมายถึง สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำ หรือวงจรส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาบน้ำ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์จำพวกเลี้ยงลูกด้วยน้ำนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้รวมซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ"

- "ทำการประมง" หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ทำอันตรายฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วย เครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใดๆ
- "เครื่องมือทำการประมง" หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบอาวุธ เสา หลัก หรือเรือบรรดาที่ใช้ทำการประมง"

- "<u>เรือ</u>" หมายความว่ายานพาหนะทางน้ำทุกชนิด"
- "<u>ที่จับสัตว์น้ำ</u>" หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขัง หรือ ไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง เป็นต้น และหาดทั้งปวง

- "ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่บุคคลใดใช้ทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต"
- "อาชญาบัตร" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

- "ผู้รับอนุญาต" หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาตอาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้"
- "เครื่องมือประจำที่" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมง ซึ่งใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ขึง รัง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง"

- "<u>เครื่องมือนอกพิกัด</u>" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิกัด
- "<u>สถิติการประมง</u>" หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การค้าสินค้าสัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ"

❖ “น่านน้ำไทย” หมายถึง บรรดาน่านน้ำซึ่งอยู่ภายใต้อธิปไตยของประเทศไทย” ประกอบด้วย

- น่านน้ำภายใน (Internal Waters)
- อ่าวประวัติศาสตร์ (Historic Bay)
- ทะเลอาณาเขต (Territorial Sea)

- "น่านน้ำภายใน" หมายถึง ที่ซึ่งมีน้ำขังหรือไหลอยู่ในผืนแผ่นดินและรวมทั้งทะเลบริเวณนั้นจากฐานเส้นตรง ได้แก่ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง"
- "อ่าวประวัติศาสตร์" คือ อ่าวขนาดใหญ่ซึ่งตั้งอยู่ในเขตรัฐเดียว อีกทั้งรัฐนั้นได้ยึดถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของรัฐ ติดต่อกันมาช้านาน ว่าเป็นอาณาเขตของรัฐนั้นๆ โดยไม่มีรัฐอื่นใดคัดค้าน"

- “ทะเลอาณาเขต” คือ ทะเลที่อยู่ถัดจากแผ่นดินของประเทศนั้น และจากน่านน้ำภายในออกไปไม่เกิน 12 ไมล์ทะเล นับจากเส้นฐานตรง”
- “น่านน้ำอื่นใด” หมายถึง น่านน้ำอื่นๆที่ไม่ใช่เขตน่านน้ำของไทย อาทิเช่น ไหล่ทวีป เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ทะเลหลวง น่านน้ำตามสนธิสัญญา”
- “ไหล่ทวีป ”(Continental Shelf) คือ บริเวณใต้ทะเลรอบๆชายฝั่งต่างๆ ซึ่งจะมีความลาดเอียงทีละน้อยๆ นับแต่ภายนอกทะเลอาณาเขตออกไปจนถึงระดับน้ำลึก 200 เมตร”

- “ <u>เขตเศรษฐกิจจำเพาะ</u> (Exclusive Economic Zone) หมายถึง บริเวณที่อยู่ถัดออกไปจากทะเลอาณาเขต ของราชอาณาจักรไทย มีความกว้าง 200 ไมล์ทะเล วัดจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต”

- “<u>ทะเลหลวง</u> (High Sea) คือ ส่วนทั้งหมดของทะเลที่ไม่อยู่ในเขตทะเลอื่นใด ซึ่งอยู่ภายใต้อธิปไตยของรัฐหนึ่งรัฐใดโดยเฉพาะ”

- "น่านน้ำตามสนธิสัญญา คือ น่านน้ำที่รัฐต่างๆได้ทำความตกลงให้เข้าทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะได้ตามเงื่อนไขที่ตกลงไว้"